

[Indenrigsministeren]

Hr. Alfred Hansen taler om tryghed. Nu skal man nok være meget varsom med at tale om tryghed hos de 3-6-årige, for der kan være lige så meget tryghed hos en kommunalt ansat tandlæge som hos en privat tandlæge. Jeg tror nok, at det, det drejer sig om, er at få børnene til tandlæge. Jeg tror ikke, det er almindeligt, at de går til tandlæge i den alder. Det er det, vi skal lære dem, og dermed skal vi fritage dem for at have dårlige tænder senere hen i tilværelsen.

Jeg siger tak for en ualmindelig venlig modtagelse. Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet.

Ole Hovmand (FP):

Indenrigsministeren havde forstået mig ret, og jeg havde også forstået, hvad indenrigsministeren mente, specielt da det kom frem, at selvfølgelig ønskede indenrigsministeren offentlig skoletandpleje. Det var det, man kunne læse mellem linjerne, og det er det, vi kender fra den side af folketinget, når vi behandler skoletandpleje.

Jeg vil gerne komme med et eksempel på, at en social ordning kan bide sig selv i halen.

Jeg har i mange år drevet skoletandpleje på min private klinik, og vi har kørt med nogle forskellige 109 kr.s regler og alt, hvad der eksisterede, inden dispensationstandplejen kom, hvor vi fik det hele betalt af kommunen. Vi havde ved overgangen til dispensationstandpleje intet som helst problem med en pukkel af huller, der skulle laves, når børnene kom i 1. klasse, for forældrene var indstillet på at tage dem med til deres private tandlæge, når de selv gik til tandlæge, fra den dag børnene var omkring 2-3 år. Vi behandlede børnene løbende, og de gled automatisk ind i en tandbehandling, som ikke gav dette enorme problem, som det har været for skoletandplejen at behandle børnene i 1. klasse. Det har fungeret ganske udmærket. Men jeg kan godt se, at i de kommuner, hvor man har haft skoletandplejen, har forældrene ikke haft den tradition, for det var jo et andet sted, børnene skulle gå siden hen; man har ventet, ud fra den betragtning, at selv om der var et par huller, så ville det jo alligevel blive gratis til næste år eller til næste år igen. Derfor er dette problem specielt for skoletandplejen. Det sociale system, der ligger i skoletandplejen, har faktisk gjort, at vi har

fået tabere, inden de kom ind i skoletandplejen.

Skoletandplejen har også bevirket, at vi har et problem efter den skolepligtige alder, fordi børnene er blevet kørt til skoletandlæge og kørt hjem igen, de har aldrig skullet tage stilling til selv at finde deres sygesikringsbevis, få en aftale med tandlægen og komme i gang med det. De nåede at blive voksne, inden de selv skulle tage stilling til noget som helst. Derfor giver skoletandplejen det problem, at det er svært at lodse børnene over i privat praksis bagefter. Man drøfter dette indslusningssystem meget, for det er meget, meget svært at løse problemet. Således giver en social ordning et problem et andet sted. Det vil jeg gøre opmærksom på.

Jeg vil endvidere spørge indenrigsministeren, om der er nogen saglige argumenter for, at det skulle foregå bedre, mere rationelt, hurtigere, om der skulle eksistere et system i skoletandplejen, som gjorde behandling af småbørn mere nærliggende i skoletandplejen. Det er dog således, at i hver kommune findes der som regel kun én skoletandpleje, men der findes masser af privat praktiserende tandlæger. Man skal have specielt kort ud til børnene, man skal have speciel aftale med dem, i stedet for at denne aftale træffes af moderen med hendes private tandlæge. Det er et argument for, at vi bevarer det i privat praksis; det er et argument, jeg vil komme med, når vi kommer til udvalgsarbejdet. Jeg ved godt, hvad indenrigsministeren vil sige: vi piller ikke ved dette forhold. Men nu er det nævnt i hvert fald.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg er helt sikker på, at hr. Ole Hovmand hører til de gode og idealistiske tandlæger i alle henseender. Det er helt rigtigt opfattet, som hr. Ole Hovmand siger, at jeg ønsker kommunal børnetandpleje, fordi jeg mener, at det er meget mere realistisk. Det er også realistisk ud fra den betragtning, at det, der hedder profylakse, forebyggende og opsøgende virksomhed, er noget, som tandlægerne simpelt hen bare ikke har tid til i privat praksis. Der er ingen tvivl om, at hvis jeg spurgte hr. Ole Hovmand, om jeg kunne få tid hos hr. Ole Hovmand i morgen kl. 10, så fik jeg en tid. Men jeg har altså bare været ude for i hundredvis af eksempler på, at